

Medvedík PÚ

A. A. Milne

Ilustrácie
E. H. Shepard

MEDVEDÍK PÚ

A. A. MILNE

MEDVEDÍK PÚ

S ORIGINÁLNymi ILUSTRÁCIAMI
E. H. SHEPARDA

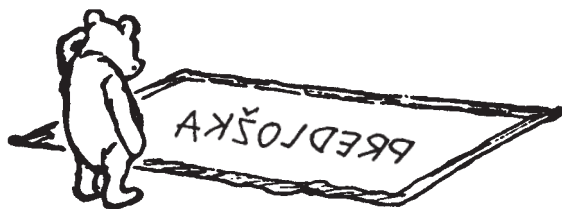
slovar

Copyright © Text by A. A. Milne
and line illustrations by E. H. Shepard
Copyright under the Berne Convention
Translation © Stanislav Dančiak 2002, 2016
Slovak Edition © Vydavateľstvo Slovart, spol. s r. o.
Bratislava 2020

ISBN 978-80-8085-919-0

VENOVANÉ JEJ

*Ruka v ruke kráčajme
Krištof Robin a ja
Zložiť ti knižku na kolená.
Povedz, si prekvapená?
Povedz, páči sa ti?
Je to to, čo si chcela?
Pretože je tvoja...
Lebo Ťa ľúbime.*

OBSAH

MEDVEDÍK PÚ

Predstavenie 11

Kapitola prvá, v ktorej sa zoznámime s Medvedíkom Púom
a so včelami a príbeh sa začína 13

Kapitola druhá, v ktorej ide Pú na návštevu
a zasekne sa v úzkom vchode 31

Kapitola tretia, v ktorej ide Pú s Prasiatkom na lov
a takmer chytia Krutihlava 42

Kapitola štvrtá, v ktorej Híkaj stratí chvost
a Pú jeden nájde 50

Kapitola piata, v ktorej Prasiatko
stretne Strašislona 61

Kapitola šiesta, v ktorej má Híkaj narodeniny
a dostane dva darčeky 73

Kapitola siedma, v ktorej sa do Lesa pristahujú
Kanga a Rú a Prasiatko sa okúpe 89

Kapitola ôsma, v ktorej Krištof Robin
povedie expidíciu na severný pól 105

Kapitola deviata, v ktorej Prasiatko
úplne obkolesí voda 122

Kapitola desiatu, v ktorej Krištof Robin usporiada
večierok na Púovu počesť a my sa rozlúčime 137

DOM V PÚOVOM KÚTIKU

Zastavenie 155

Kapitola prvá, v ktorej v Púovom kútiku
postavia Híkajovi dom 157

Kapitola druhá, v ktorej príde do Lesa Tiger
a raňajkuje 172

Kapitola tretia, v ktorej sa začne pátranie
a Prasiatko sa opäť stretne so Strašislonom 186

Kapitola štvrtá, v ktorej sa dozvieme,
prečo tigre nelezú na stromy 200

Kapitola piata, v ktorej má Králik veľa práce
a my sa dozvieme, čo robí Krištof Robin dopoludnia 215

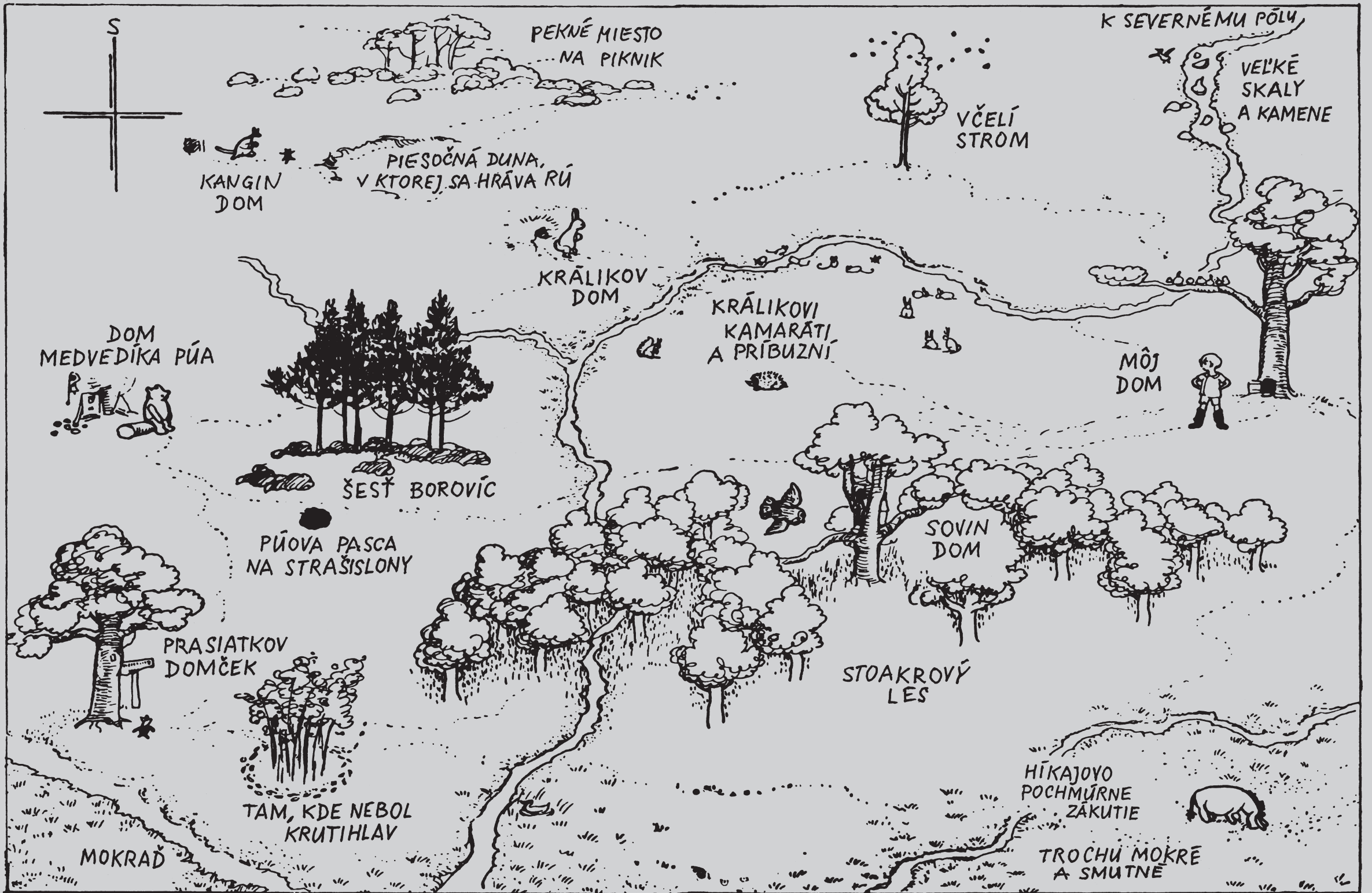
Kapitola šiesta, v ktorej Pú vynájde novú hru
a zahrá sa aj Híkaj 230

Kapitola siedma, v ktorej sa Tiger odnaučí bláznit' 243

Kapitola ôsma, v ktorej Prasiatko
vykoná hrdinský skutok 258

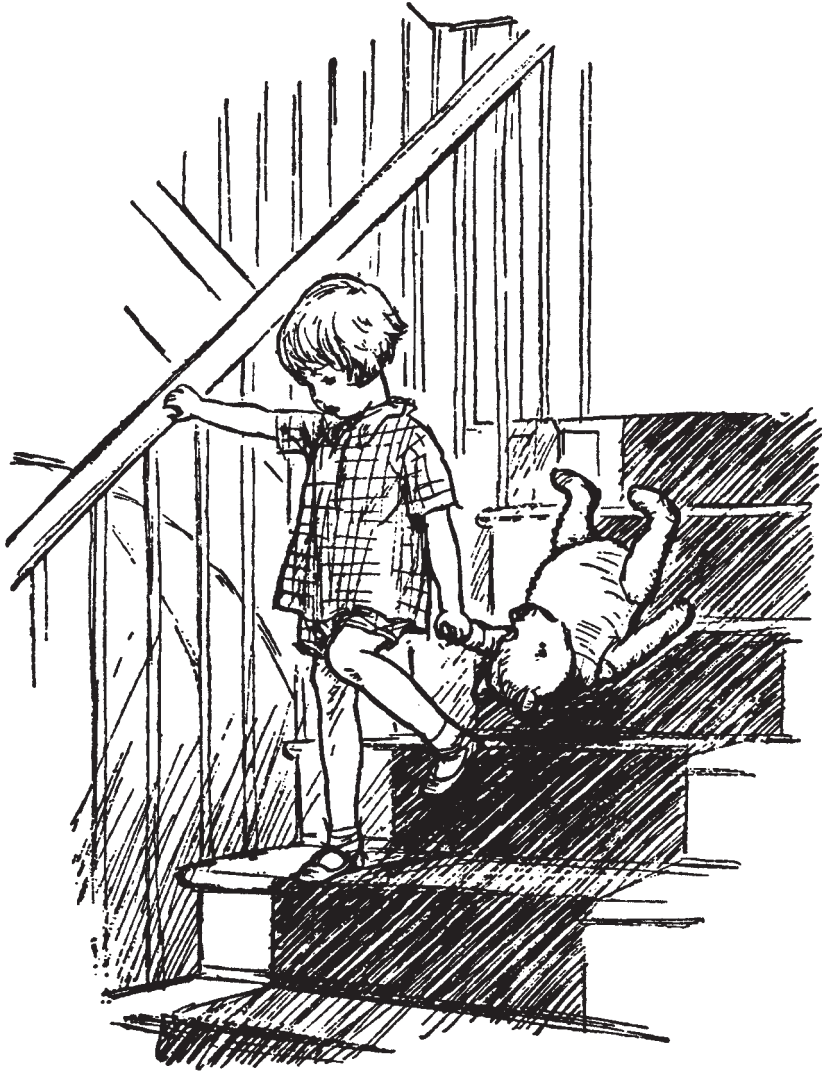
Kapitola deviata, v ktorej Híkaj objaví Soavín
a Sova sa doň nastahuje 273

Kapitola desiata, v ktorej Krištof Robin a Pú prídu
na zázračné miesto a my sa tam s nimi rozlúčime 286

NAKRESLIL SOM JA

A PÁN SHEPARD MI POMAĽAL

Predstavenie

Ak ste niekedy čítali nejakú knihu o Krištofovi Robinovi, možno sa pamätáte, že kedysi mal labuť (alebo tá labuť mala Krištofa Robina, už sa presne nepamätám) a že tú labuť volal Pú. To bolo veľmi dávno, a keď sme sa s ňou rozlúčili, meno sme si vzali so sebou, lebo sa nám zdalo, že labuť ho už nebude potrebovať. Takže keď Medveď Eduard požiadal o nejaké zaujímavé meno, Krištof Robin okamžite, bez toho, aby sa zamyslel, povedal, že to bude Medveď Pú. A aj bol. Takže keď som vám už vysvetlil o Púovi toto, vysvetlím vám aj všetko ostatné.

Nemôžete žiť dlho v Londýne bez toho, že by ste nenavštívili zoo. Niektorí ľudia si prezrú zoo pekne od začiatku, vstúpia tam, kde je napísané VCHOD, čo najrýchlejšie prejdú popri všetkých klietkach, až prídu k nápisu VÝCHOD, ale tí najmilší z nich sa ponáhľajú ku klietke so svojim obľúbeným zvieratkom, a ostanú tam. Keď prišiel do zoo Krištof Robin, hneď bežal ku klietke s ľadovými medveďmi, niečo pošepkal tretiemu ošetrovateľovi zľava, dvere sa otvorili a my sme prešli tmavou chodbou a potom hore schodmi, až sme napokon prišli k zvláštnej klietke. Klietka sa otvorila a vybehlo z nej niečo hnedé a chlpaté a Krištof Robin sa tomu s výkrikom

„Aha, Medvedík!“ hodil do náručia. Takže jeho meno bolo Medvedík, ale zvláštne na tom je, že ani jeden z nás sa už nepamätá, či sa Medvedík volal po Púovi, alebo Pú po Medvedíkovi. Predtým sme to vedeli, ale už sme zabudli...

Keď som sa pri písaní dostal až sem, Prasiatko ku mne vzhliadlo a opýtalo sa piskľavým hláskom: „A čo ja?“ „Moje milé Prasiatko,“ odpovedal som, „veď o tebe je celá táto knižka.“ „Ale veď je o Púovi,“ zapišťalo Prasiatko. Tak to vidíte. Prasiatko žiarli, lebo sa mu zdá, že celé predstavovanie je iba o Púovi. Pú je favorit, to je pravda, to nikto nepopiera, ale Prasiatko má plno vlastností, ktoré Pú nemá. Púa si napríklad nemôžete vziať do školy tak, aby to nikto nezbadal, ale Prasiatko je také maličké, že sa vám zmestí do vrecka na košeli a je veľmi príjemné mať ho pri sebe, keď si nie ste istí, či je dvakrát sedem dvanásť alebo dvadsaťdva. Prasiatku sa občas podarí vykuknúť z vrecka a nazrieť do zošita a z toho dôvodu sa Prasiatko môže naučiť oveľa viac ako Pú, čo ale Púovi vôbec neprekáža. Nieкто má rozum a nieкто nie, vrajvieva Pú, a tak to aj je.

A teraz už kričia aj všetci ostatní: „A čo my?“ Takže najlepšie asi bude prestať s predstavovaním a začať písať knihu.

A. A. M.

KAPITOLA PRVÁ,
v ktorej sa zoznámime
s Medvedíkom Púom a so včelami
a príbeh sa začína

Za Krištofom Robinom schádza dolu schodmi Medveď Eduard a hlavou robí bum, bum, bum. Pokiaľ viem, je to jediný spôsob chôdze dolu schodmi, ktorý pozná, ale občas sa nazdáva, že by azda vymyslel aj nejaký iný, len keby tak mohol na chvíľu prestať búchať hlavou o schody, aby sa mohol zamyslieť. Ale vzápätí má pocit, že možno ani nie. V každom prípade práve zišiel, a môžete sa s ním zoznámiť: Je to Medvedík Pú.

Keď som počul jeho meno prvý raz, napadlo mi to isté, čo teraz vám, myslel som, že je mužského rodu.

„Veď aj ja,“ povedal Krištof Robin.

„Tak prečo ho voláš Pú?“

„Nevolám.“

„Ale vravel si...“

„Nevolá sa Pú, ale Medvedík Pú. Nechápeš?“

„Á, teraz už áno,“ povedal som rýchlo a dúfam, že ste to pochopili aj vy, pretože toto je jediné vysvetlenie, ktoré dostanete.

Občas sa Medvedík Pú príde dolu zahrať nejakú hru, inokedy len tak sedí pred kozubom a počúva rozprávky. Toho večera...

„A čo bude s rozprávkou?“ opýtal sa Krištof Robin.

„S *akou* rozprávkou?“ spýtal som sa.

„Nemohol by si, prosím, prosím, jednu Medvedíkovi Púovi porozprávať?“

„Možno, že by som mohol,“ povedal som. „Aké rozprávky má najradšej?“

„O sebe. Pretože je to taký druh medveďa.“

„Aha, rozumiem.“

„Takže mohol by si, prosím?“

„Pokúsim sa.“

A tak som sa pokúsil.

. . . . .

Bolo, nebolo, pred dávnymi časmi, niekedy minulý piatok, býval Medvedík Pú v lese pod menom Pieskovec.

„Čo to znamená ‚pod menom‘?“ opýtal sa Krištof Robin.

„To znamená, že mal nad dverami napísané zlatými písmenami svoje meno a býval pod ním.“

„Medvedík Pú tomu celkom nerozumel,“ povedal Krištof Robin.

„Teraz už áno,“ zamrmal nejaký hlas.

„Tak pokračujem,“ povedal som.

Jedného dňa počas prechádzky prišiel Medvedík Pú na čistinku uprostred lesa. Uprostred čistinky stál obrovský dub a zo samého vrcholca toho duba sa šíril hlasný bzukot.

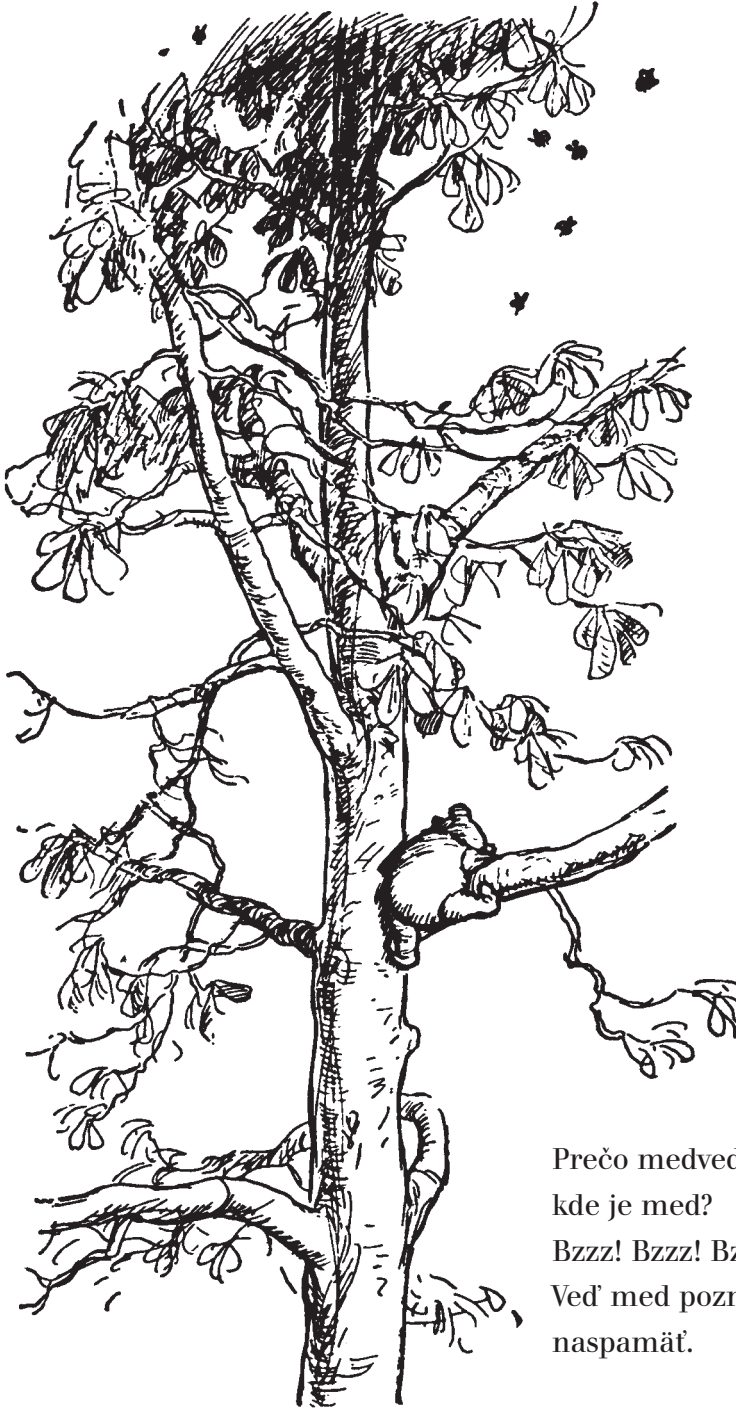
Medvedík Pú sa posadil ku kmeňu stromu, oprel si hlavu o labky a zamyslel sa.

Najprv si povedal: „Ten bzukot má nejaký dôvod. Neexistuje bzukot bez dôvodu. Ak počuť bzukot, znamená to, že niekto bzučí, a jediný živý tvor, ktorý takto bzučí, je včela.“

Potom dlho premýšľal a nakoniec povedal: „A jediný dôvod, pre ktorý sú na svete včely, je, aby robili med.“

Potom vstal a povedal: „No a jediný dôvod na výrobu medu je, aby som ho mohol zjesť.“ A začal liezť na strom.

Liezol
a liezol
a liezol
a liezol
a ako
tak
liezol,
spieval
si sám
pre
seba
pesničku.
Znela
nejako
takto:

Prečo medved' vie hneď,
kde je med?
Bzzz! Bzzz! Bzzz!
Veď med pozná medved'
naspamäť.

Vyšplhal sa o trochu vyššie... a ešte vyššie... a potom ešte o trochu vyššie. Vtedy mu zišla na um ďalšia pesnička:

Isté je, že keby medveď včelou bol,
staval by si hniezdo tesne nad zemou.
A v tom prípade (ak by medveď včelou bol)
nemusel by sa šplhať hore korunou.

Túto Nariekanku si zaspieval preto, lebo bol dosť unavený. Už bol takmer hore, ešte musí vyliezť na tamten konár a...

Prásk!

„Och, pomoc!“ volal Pú, keď padal na konár, ktorý bol o tri metre nižšie.

„Keby som len nebol...“ vrazil si, keď sa rútil na konár, čo bol o ďalších päť metrov nižšie.